

Lettlighed til at raadsføre mig med, anlage det
 for Gæbet — at naar Sager om de nye Re-
 verfer komme for Domstolene, ville disse Re-
 verfers retlige Virkning blive godkendt; men
 endnu er der ingen Dom falden. Der er
 imidlertid nu en Sag af den Natur, hværende
 for Domstolene. Der er for en af de Byg-
 ningers Vedkommende, hvor Expropriation og
 Nybyggelse har fundet Sted, anlagt en
 Sag, og der vil altsaa om nogen Tid komme
 til at foreligge en Dom, Noget, som jeg
 troede allerede var fæstet. Jeg skal dog
 i forbindelse dermed bemærke, at der kun er
 paa det Areal, der er exproprieret til Gader
 og Plæce, at disse Reverfer have fundet An-
 vendelse, det er kun i nogle enkelte Tilfælde,
 hvor man har forlangt af Ciieren, at han
 skulde lade Bygningen bort, uden at man
 har troet at kunne tilfælde ham Erstat-
 ning. Imidlertid har man været forberedt
 paa, at Ciieren kunde søge sin Ret ved Dom-
 stolene og derfor lader den Stæde, som Ciieren
 kom til at lide, taxere for at, hvis Dommen
 gik Statskassen imod, da Erstatningen kunde
 være beregnet og derpaa uden Ophold blive
 ham udbetalt. Det gælder ikke her nogen
 betydelig Sum, der er kun saa Bygninger,
 som der her er Tale om, og man har iver-
 sigere nedbragt Beløbet af den eventuelle Er-
 statning ved at tillade de vedkommende Ciere
 eller et der Mindste flere af dem, der
 have ønsket det — at flytte deres Bygning
 til en anden Deel af deres Eiendom. Søl-
 gen deraf har været, at Erstatningen der vil
 være af betydelig størrelse for Redningerne men
 kun for Staten, og Staten vil ikke komme
 til at udbede noget betydeligt Beløb for disse
 Bygninger. Der foreligger som bemærket en
 Hørsag med Hensyn til et saadant Revers,
 men det er en Sag, der krøtter sig til nogle
 særlige Omstændigheder som ikke findes ved
 alle Reverser. Det lader sig formløse, at der
 vil opstaa en Mængde Hørsager, fordi Om-
 stændighederne ikke ved alle Bygningerne ere
 de samme. Der kan være særlige Omstændig-
 heder, som give saadan Reverser en særlig
 Karakter, der vil altsaa opstaa en Mængde
 særlige Hørsager, og Domstolene kunne ikke
 give samme Afgjærelse paa Sager af den

Natur, undtagen hvor Omstændighederne ere
 de samme. Dette Dilemma vilde en saadan
 Dm, der gik Statskassen imod, som sagt
 kunde have en ubetydelig finantseel Betydning,
 den vilde ikke foranledige, at Statskassen leed
 noget betydeligt Tab, men den vilde ganske
 vist have en særegen Betydning for alle de
 Eiendomme, der ere beheftede med Reverser,
 og hvis Ciere det er blevet tilfærdigivet, at de
 ikke turde forvente, at deres Bygninger kunde
 blive staaende udover 1875. Det er altsaa
 6 Aar frem, forinden den Bestemmelse, der
 jo ikke engang er en afgjort Opsigelse, men
 kun en Tilfærdigivelse om, at de ikke turde
 vente, at deres Bygninger kunde blive staaende
 i 10, kan faae Indflydelse. Naar den Tid
 er kommen, vil der uden tvivl foreligge mange
 Domme i Sager af den Natur, og i ethvert
 Fald vil de paagældende Ciere have rigelig
 Tid til at Domstolene at faae godkendt deres
 Akrad paa Erstatning. Jeg troer ikke, at der
 er nogen Grund til at anlage, at Domstolene
 ville overfor disse Sager erklære sig inkompe-
 tente. Det har været udtalt, at Domstolene
 ikke vilde kunne paafænde dem, at det var den
 administrative Retssphere, de henhørte under;
 men dette er ikke Tilfældet, her er fuld-
 stændig Lettlighed for enhver Paagældende
 til at kunne hævde sig til Domstolene,
 der har ikke været lagt den mindste Hindring
 i veien i saa Henseende, det har været en For-
 udsejning for Lov og Regjeringens Opfæ-
 den, at alle Vedkommende havde set Afgang
 til Domstolene. Dette med Hensyn til den
 Ytring, som jeg havde brugt, og som det
 saa mig paa Sinde at rette saaledes, at den
 blev strengt overensstemmende med de virkelige
 Forhold. Der er faldet en særlig Ytring fra
 den ærede Forslagsstiller i hans andet For-
 drag, som jeg maatte turde tillade mig, at
 oplæse. Den lød saaledes: "Jeg vil ikke
 lægge Delgamaal paa, at de Prover, som jeg
 har seet paa krigsministeriel juridisk Forhol-
 ning, have for mig været saa lidet opbyg-
 gende og for mig saa lidt forjættende med
 Hensyn til den virkelige Opfyldelse af Ret og
 Billighed, at jeg paa ingen Maade kan erklære
 mig tilfreds med, at den høitærede Minis-
 ter, at han finder, at Alt, hvad der er fæstet,